

Brigade bijdrage uit Nederland 1^e bericht Ellen

Bericht van Ellen van Eijk uit Amsterdam – Ellen neemt deel aan de Brigades die de Wereldvrouwenconferentie voorbereiden. Ze doet mee met de algemene voorbereiding en is actief in de Internationale Brigade die het culturele programma voorbereidt.

Op zaterdag werden we ontvangen door Dilia en Anita van het Nationale Voorbereidingscomité

Zondag, rustdag

Vandaag een bezoek aan een park La Estancia in Caracas gebracht, waarin diverse vormen van cultuur. Onderweg bij de uitgang van de metro was er een podium, waarop muzikanten zich alvast inspeelden, met daarvoor rijen tafels met stoelen en veel rood. Hier zou de nieuwe wet op het onroerend goed worden besproken. Een paar honderd meter verder door was het park.

Wel wachters en ook discussie maar vrij entree. Langs de centrale laan stonden aan weerskanten levende standbeelden, vertegenwoordigers van historische figuren; een rijke koopman, een edelvrouwe, een bootsjongen, een slavin die maïs stampte, een bisschop, een legeraanvoerder en meer, allemaal prachtig geschminkt en aangekleed. Ze hadden er ook de juiste karakertypen bij gezocht. Tussen deze figuren door speelden clowns, acrobaten, jongleurs en steltlopers. Er werd mij ook mijn handtekening gevraagd, wat later bleek ter ondersteuning van niet zoenen in het park.

Er klonk muziek dat zoals al gauw bleek afkomstig was uit het overdekte theater dat aan het einde van de laan te vinden was, geen stoel was er onbezet. Er werd hier een programma gebracht van dans en muziek, waarschijnlijk een competitie, ik hoorde oude Spaanse salonmuziek, een soliste met een ballade

en zag een dansgroep uit Saragossa, waarvan de gemaskerde figuren zich in het publiek begaven. Midden in het park is een paviljoen waarin op dat moment een tentoonstelling van kleurrijke schilderijen van AMA ZONA - OROINOQUITA.

De tweede helft van het park was recreatiegebied. Overal stonden borden met een rode rand in het gras wat betekende: hier mag je overal gaan zitten en liggen, picknicken, muziek maken, maar dus niet zoenen of liefkozen. Alles met bloeiende tropische planten en bomen met papaja's, mango's, bananen, citrusvruchten, palmvruchten en guaves. Overal ook tropische vogeltjes en gierzwaluwen! Ook een plekje met mozaïekbanken en waterkranen en een kinderspeeltuin.

Wij hadden ons op een schaduwrijke plek geïnstalleerd en al gauw werd de gitaar gepakt en gezongen, tijd om te ontspannen.

Na enige tijd hoorden wij muziek naderbij komen, voorafgegaan door een spandoek; er bleken twee groepen te demonstreren, de ene groep met het spandoek en een redenaar die ons de vraag stelde waarom mensen elkaar niet zouden mogen liefkozen in dit park, en de andere groep met trommelaars en steltlopers die het verbod willen handhaven.

Het waren voor- en tegenstanders van de homo-emancipatie en manifestatie. Deze discussie werd ook bij de ingang gevoerd door jongeren en bewakers.

In het hele park was geen commercie, dus geen water of brood te krijgen. In kleinere groepen zijn we even buiten het park op zoek gegaan; we troffen een fritestent waar geen water te krijgen was, wel cola en even verderop een McDonalds en een ijstent met koffie en water te koop, maar dan weer geen toilet. Even voor de vertrektijd had ik een mooi plekje gevonden met uitzicht op de centrale laan met kleurrijke figuren. Een jonge geschminkte vrouw stapte op een overdekt podium, zoals er meerdere te vinden waren. Zij wenkte een jongen van een jaar of 10 en fluisterde in zijn oor. Binnen 5 minuten had ze wel 15 kinderen om zich heen op het podium verzameld, schoenen en sokken uit. Het was opvallend hoe snel de kinderen in de leeftijd van 2 tot 12 jaar meededen in mimiek, beweging, dans, acrobatiek. Zij wist de kinderen lange tijd te boeien, totdat er weer andere schertsfiguren: een haas/vos, een aantal gestreepte grapjassen, goochelaars rondom het podium aandacht vroegen.

Het maandprogramma van het park stond aangeplakt op de buitenmuren; deze zondag was georganiseerd door de PDVSA, de organisatie van oliemedewerkers.

We hadden ons goed vermaakt deze middag, we raakten nog even in discussie over wel of niet zoenen in het park en daarbuiten, hoever kun je gaan?

Avond met strijdmakker van Che Guevara

Terug naar het gasthuis waar een maaltijd op bestelling was geregeld. Daarna om 19.00 uur was er een bijeenkomst met Luis Lavandeyra, een in het gasthuis (posada) verblijvende 83 jarige Cubaan. Hij heeft meegevochten met Che Guevara en wilde ons daarvan vertellen. Over speciale situaties en de houding daarbij van Che en over zijn karakter en principes. Er was veel belangstelling voor.

Bijeenkomst met Luis Lavandeyra, strijdmakker van Che Guevara in de 'posada de la vida' waar we verblijven

Maandag: aan het werk

Maandagochtend grote vergadering met iedereen, ondermeer over de politieke situatie, zowel in Venezuela als daarbuiten. Ook werd er verslag gedaan van de stand van zaken van een aantal brigades. Nadat alles goed en wel doorgesproken was, gingen we lunchen en daarna was het alweer tijd voor acties op straat: naar Plaza Bolivaria, Universidad Central en Belles Artes.

In de middag is er zoals elke dag actie in de stad. Ik ben mee geweest naar Bellas Artes en het Alba Hotel. Het geeft een wat absurd gevoel om in het voormalige Hilton hotel met een spandoek en zeven mensen de aandacht te vragen voor de Wereldvrouwenconferentie. Ana, de Venezolaanse die ons de weg wees was wat bescheiden, maar met ondersteuning van Renate en een bevlogen Maria werd iedereen die aangesproken of ons aansprak, enthousiast gemaakt. Er zijn pamfletten uitgedeeld, posters opgehangen, er is geld opgehaald en waar mogelijk zijn er namen en adressen verzameld van geïnteresseerden. Zoals we een tweetal Engelse vrouwen troffen die misschien zal kunnen vertalen.

Dinsdag 22 februari

Vandaag kreeg ik bevestigd wat ik al vermoedde: het weekend van de Wereldvrouwenconferentie is tegelijk met Carnaval. Dat betekent niet zoveel werkverkeer, maar wellicht andere onverwachte activiteiten. In de bijeenkomst van vanochtend is opnieuw over de veranderende politieke situatie hier in Venezuela gesproken, wat betekent dat nog lang niet alles zeker is. Wat wel heel goed is, is dat er inmiddels aansluiting is met de partij van Chavez, dat er radio en tv-uitzendingen zijn en dat de aandacht van de pers is getrokken. Ook onze acties op straat hebben resultaat.